

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, týkající se žaloby proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 1/2015 - 25 ze dne 12. srpna 2015, evidované u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 151/2015, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům Krajského soudu v Plzni,

t a k t o :

Soudci JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., JUDr. Václav Roučka a Mgr. Jaroslav Škopek **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 151/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce u Krajského soudu v Plzni žalobou napadl dne 27. října 2015 usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 1/2015 - 25 ze dne 12. srpna 2015, jímž byla odmítnuta žaloba žalobce proti jinému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu. V řízení před Krajským soudem v Plzni uplatnil včas námitku podjatosti vůči soudcům tohoto soudu JUDr. Petru Kuchynkovi, JUDr. Václavu Roučkovi a Mgr. Jaroslavu Škopkovi, odůvodněnou tím, že „*je v současnosti vedeno řízení o podjatosti výše uvedených soudců u ČR-Nejvyššího správního soudu v kasační stížnosti proti usnesení ČR-Krajského soudu v Plzni č. j. 30 A 104/2015 - 35 a tato námitka podjatosti se vztahuje i pro toto řízení. Žalobce již nemá důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování tohoto senátu a navrhuje jeho vyloučení*“.

Dotčení soudci Krajského soudu v Plzni se ke vznesené námitce podjatosti shodně vyjádřili tak, že se není známa žádná skutečnost, pro kterou by se zřetelem na poměr k věci nebo k účastníkům řízení měl být dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Krom toho, námitka podjatosti, přes poučení, jehož se žalobci opakovaně dostalo, není řádně odůvodněna a neobsahuje konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Zmiňované řízení o kasační stížnosti bylo ukončeno usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As

245/2015 - 52 ze dne 19. listopadu 2015 o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci „vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem).

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003 č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Námítka podjatosti vznesená žalobcem vůči soudcům Krajského soudu v Plzni tedy, krom toho, že je zcela nekonkrétní, neobstojí, neboť ji žalobce vztahuje k jejich presumovanému postupu v řízení o projednávání věci, opíraje se zřejmě o zkušenost s jejich rozhodováním v jiných věcech, tj. k důvodům, jež podle výslovného ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Krom toho, nad rámec nutného odůvodnění, z žaloby i z námítky podjatosti je zjevné, že v posuzovaném případě je žalobce opět veden snahou vést „spor pro spor“, jak Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení sp. zn. 6 As 262/2015 ze dne 30. listopadu 2015. Vznesené žalobní námítky *prima facie* nemohou být důvodné. Stěžovatel zneužívá institutu správní žaloby jako náhrady za kasační stížnost, tedy aby napadl u jednoho krajského soudu rozhodnutí jiného krajského soudu, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, přičemž tyto své úkony dále řetězí. Totéž platí o používání institutu námítky podjatosti. Okolnosti, za nichž žalobce uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, které zdejší soud vymezil např. již v rozsudku ze dne 10. 11. 2005 č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, č. 869/2006 Sb. NSS, nověji a přímo ve vztahu k sériovým a stereotypním podáním srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014 - 16.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nej**sou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu